

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716204934
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8716204934.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Marianny Hirkovej a JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD. v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/X, D., právne zastúpená: Advokátska kancelária Miloš Čičmanec, s.r.o., so sídlom Petra Jilemnického 5778/43, 058 01 Poprad, IČO: 53 530 926, proti žalovanému: B. A. B., D., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/X, D., právne zastúpený: JUDr. Mgr. Martina Tomasová, advokátka so sídlom Advokátska kancelária ul. Francisciho 3288, 058 01 Poprad, IČO: 36158992, v konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 10C/143/2016-352 zo dňa 14. mája 2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok č.k. 10C/143/2016-352.

Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v tomto rozsahu voči žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na 100 % náhrady trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v prejednávanej veci bolo na návrh žalobkyne vykonané zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnosti. V rámci prvého rozhodnutia prvoinštančný súd stranám trovy konania nepriznal. Rozhodnutie bolo odvolacím súdom zrušené a v súlade s pokynmi odvolacieho súdu a právnym názorom odvolacieho súdu prvoinštančný súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP, kde vychádzal z plného úspechu žalobkyne pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, čo bol základ uplatňovaného nároku a výška úhrady za zrušený spoluvlastnícky podiel bola len podružná a závisela od znaleckého dokazovania.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý namietal správnosť a odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu a uviedol, že prvoinštančný súd sa nevysporiadal s čiastočným späťvzatím nároku žalobkyne, ktorý sa týkal investícií do nehnuteľností, ktoré žalobkyňa žiadala vyporiadať. Ďalej žalovaný uviedol, že zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva sa nebránil, žalobkyňa vždy tento podiel, ktorý mu prináležal, podhodnocovala, až nakoniec v rámci súdneho konania bolo rozhodnuté o výške náhrady za jeho podiel v sume 44.000,- eur, ktorá výška bola určená znaleckým posudkom, oproti navrhovanej výške žalobkyňou, ktorá tento podiel ohodnotila na 38.000,- eur. Žiadal preto, aby napadnutý rozsudok odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Alternatívne žiadal rozsudok zmeniť a zaviazat žalobkyňu na náhradu trov konania v jeho prospech v rozsahu 100 %.

4. K odvolaniu sa žalobkyňa nevyjadрила.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

6. Predmetom konania je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva strán sporu, keď strany sporu mali v podielovom spoluvlastníctve s rovnakou výškou podielu 1 nehnuteľnosť. Žalobkyňa podala dňa 30.5.2016 na Okresný súd v Poprade žalobu o zrušenie podielového spoluvlastníctva a jeho vyporiadanie prikázaním žalobkyňi za náhradu za podiel žalovaného s tým, že je ochotná žalovanému vyplatiť 26.194,56 eur.

7. V priebehu prvoinštančného konania vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie na zistenie ceny nehnuteľnosti a tým aj podielu žalovaného. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že návrh žalobkyne na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je dôvodný. Súd rozsudkom č.k. 10C/143/2016-272 zo dňa 12. februára 2020 zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu a podiel žalovaného prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne za finančnú náhradu. Táto finančná náhrada bola určená vo výške 44.000,- eur.

8. V priebehu konania žalobkyňa žiadala vyporiadať aj vložené investície do nehnuteľnosti, o ktorých prvoinštančný súd opomenul rozhodnúť.

9. Dopĺňacím rozsudkom č.k. 10C/143/2016-385 zo dňa 18. októbra 2023 prvoinštančný súd doplnil rozsudok o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva o ďalší výrok, a to o výrok, ktorým súd konanie v časti o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle k bytu zastavil. Prvoinštančný súd tak rozhodol po tom, čo žalobkyňa v tejto časti zobrala svoju žalobu späť. Bolo rozhodnuté aj o trovách strán sporu vo vzťahu k širšiemu vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, a to tak, že úspešnému žalovanému priznal súd nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %. Rozsudok o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sa stal právoplatným dňa 14.3.2020 a výroky o zastavení konania a trovách konania týkajúcich sa širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva sa stali právoplatné dňa 23.12.2023. Sporné ostali len trovy konania vo vzťahu k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva.

10. K tejto otázke zaujal záväzný právny názor už odvolací súd v uznesení č.k. 17Co/41/2020-318 zo dňa 29. septembra 2020, kde poukázal na to, že je potrebné rozlíšiť čo je predmetom sporu a čo je základ predmetu sporu a čo je druhotná, a teda nadväzujúca časť vo vzťahu k predmetu sporu.

11. Preskúmaným rozsudkom č.k. 10C/143/2016-352 prvoinštančný súd sa zaoberal touto otázkou a správne vychádzajúc zo zásady úspechu v spore s prihliadnutím na to, že výška finančnej náhrady za zrušenie podielového spoluvlastníctva závisela od znaleckého dokazovania, rozhodol o tom, že úspešnou stranou sporu bola žalobkyňa.

12. Odvolací súd vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného sa s názorom prvoinštančného súdu stotožňuje, na tieto závery poukazuje a navyiac k veci udáva, že prvoinštančný súd celý predmet sporu rozdelil na dve časti.

Prvou časťou je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vo vzťahu ku ktorému samostatne rozhodoval o trovách strán sporu a ďalším výrokom rozhodol samostatne o uplatnenom nároku žalobkyňou na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva o investície a k tomuto rozhodnutiu určil mieru úspechu strán sporu ďalším rozhodnutím o trovách konania.

Keďže prvoinštančný súd predmet sporu v závislosti od úspechu strán sporu rozdelil na dve časti, otázka investícií do nehnuteľnosti už nemôže mať vplyv na rozhodovanie o trovách konania pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v užšom slova zmysle. Preto v tejto časti odvolacia námietka žalovaného nie je aktuálna a ani dôvodná v čase tohto rozhodovania odvolacieho súdu.

13. Vo vzťahu k predmetu sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, tu odvolací súd zotrváva na svojom právnom názore, ktorý bol neskôr potvrdený aj v Náleze ústavného súdu z 15. apríla 2020 sp.zn. II.ÚS/399/2019 a nakoniec aj v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 4. februára 2021 pod č.k. III.ÚS/475/2018-31. Na týchto názoroch odvolací súd zotrváva. Súdna prax nepotvrdila, že by bolo potrebné tento právny názor, ktorý už skôr prezentoval odvolací súd vo svojom uznesení pod č.k. 17Co/41/2020-318 aj s poukazom na aktuálne ústavné rozhodnutia, zmeniť.

14. Prvoinštančný súd správne posudzoval, čo bolo pri rozhodovaní o náhrade trov konania základné a čo sprevádzajúce.

Za základné súd považoval rozhodnutie, že došlo k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva strán sporu prikázaním nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne za náhradu. Takto to žalobkyňa v žalobe žiadala. Skutočnosť, že k zrušeniu podielového spoluvlastníctva medzi stranami sporu nedošlo, nebola uzatvorená v týchto intenciách žiadna dohoda, svedčí o tom, že žaloba bola podaná dôvodne. Výška finančnej náhrady má druhotný charakter a nadväzuje na kladné rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva.

15. Odvolací súd na margo odvolania žalovaného udáva, že hmotný predpis (OZ) neukladá súdu za každých okolností povinnosť zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo. Zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva má svoje zákonné limity a stáva sa, že k vyhovaniu návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nedôjde a že žaloba je zamietnutá.

16. V tomto prípade však k vyhovaniu návrhu došlo v plnom rozsahu aj spôsobom, akým to žalobkyňa žiadala. Preto v tomto rozsahu je potrebné žalobkyňu považovať za plne úspešnú.

17. Výška plnenia za spoluvlastnícky podiel žalovaného závisela od znaleckého dokazovania. Nie je vždy v silách strán sporu dostatočným spôsobom určiť výšku finančnej náhrady za zrušený spoluvlastnícky podiel. Táto finančná náhrada závisí nielen od znaleckého dokazovania, ale pri rozdielnych znaleckých posudkoch v konečnom dôsledku aj od úvahy súdu.

Žalobkyňa pri podávaní návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva len odhadovala túto výšku finančnej náhrady v prospech žalovaného, s ktorou síce žalovaný nesúhlasil, ale v konečnom dôsledku táto finančná výška bola ustálená znaleckým dokazovaním v priebehu konania.

18. Teda primárne žalobe žalobkyne bolo vyhovené, jej návrh bol dôvodný, a preto má nárok voči žalovanému na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok o trovách strán sporu vo vzťahu k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva v plnom rozsahu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a Čl. 17 Základných princípov CSP. V odvolacom konaní vo vzťahu k týmto trovám konania žalobkyne nevznikli žiadne trovy. K odvolaniu žalovaného vyjadrenie nepodala. Preto aj keď bola v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu, na základe základného princípu efektívnosti a hospodárnosti konania, súd jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).